

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové, v právní věci žalobce **Obce Morávky** se sídlem Morávka 599, Pražmo, zastoupeného JUDr. Filipem Jirouskem, advokátem se sídlem Preslova 9, Ostrava-Moravská Ostrava, proti žalovanému **Obecnímu úřadu Raškovice** se sídlem Raškovice 207, Pražmo, za účasti zúčastněné osoby **RWL System, a. s.**, se sídlem 28. října 250/285, Ostrava, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, spočívajícím ve vydání územního souhlasu sp. zn. 737/2017/SÚ/OIš/328 ze dne 22. 6. 2017,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalobci se po právní moci tohoto rozhodnutí vrací z účtu Krajského soudu v Ostravě přeplatek na soudním poplatku ve výši 3 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce žalobou doručenou soudu dne 27. 6. 2017 brojí proti nezákonnému zásahu žalovaného, spočívajícím ve vydání územního souhlasu sp. zn. 737/2017/SÚ/OIš/328 ze dne 22. 6. 2017, jímž byl zúčastněné osobě vydán územní souhlas se záměrem realizovat stavbu „Oplocení pozemku“ na pozemku parc. č. 3683/38 v kat. úz. Morávka.

Žalobce v žalobě namítal, že nebyly splněny podmínky pro vydání územního souhlasu, neboť žadatel o souhlas nepřipojil k žádosti žalobcův souhlas, ačkoli tento je vlastníkem pozemku parc. č. st. 2211 (jehož součástí je stavba č. p. 559) v kat. úz. Morávka, který má s pozemkem žadatele parc. č. 3683/38 společnou hranici, neboť tento jej zcela obklopuje. Žalobce dále namítal, že předmětný plot zamezí přístupu k žalobcově nemovitosti po schodišti vedoucím z pozemní komunikace ve vlastnictví Lesů ČR.

Zúčastněná osoba ve vyjádření ze dne 29. 6. 2017 uvedla, že v souladu s ustanovením § 103 odst. 1 písm. e) bod 14 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StZ“), souhlas žalobce nebyl potřebný, neboť oplocení je vůči pozemku parc. č. st. 2211 ve větší vzdálenosti, než 2 metry; souhlas vlastníka sousedního pozemku parc. č. 3683/20 Lesů České republiky, s. p., byl řádně doložen, jakož i závazné stanovisko SCHKO Beskydy. Zúčastněná osoba dále poukázala na to, že oba úseky oplocení nezasahují do schodišť vedoucích k nemovitosti žalobce. Dále popsala vývoj vlastnických vztahů v předmětné ploše, kdy zdůraznila, že žalobce prokazatelně prodal své pozemky, aniž by si sjednal věcná břemena v podobě práva jízdy a chůze ke své obslužné budově č. p. 559 na parcele č. st. 2211 v k. ú. Morávka.

Žalobce podáním ze dne 11. 7. 2017 opravil a doplnil svou žalobu. Uvedl, že stavba oplocení, která již byla realizována, do přístupových schodišť nezasahuje. Nově uvedl, že stavbou oplocení došlo k dotčení přístupu ke garáži, nacházející se na jižním konci budovy č. p. 559 na pozemku parc. č. st. 2211 v kat. úz. Morávka, a to z veřejné komunikace vedoucí po pozemku parc. č. 3683/20 v témž kat. úz. V uvedené garáži má žalobce zaparkovánu rolbu ve vlastnictví třetí osoby. Dále žalobce namítl, že v územním souhlasu není zmíněno ani odůvodněno, proč nebylo třeba jeho souhlasu k povolení záměru stavby. Navíc z uvedeného souhlasu není ani zřejmé, zda se záměrem vyslovily souhlas Lesy ČR, s. p., coby vlastník pozemku parc. č. 3683/20 a zdali vydaly stanovisko podle § 96 odst. 3 písm. c) StZ. Zamezením přístupu do garáže došlo v území k podstatné změně poměrů, a proto nemohl být vydán územní souhlas. Z územního plánu obce Morávka je dále patrné, že záměr se nachází v nezastavitelném území, což rovněž bránilo vydání územního souhlasu.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 17. 7. 2017 uvedl, že oplocení je vůči pozemku parc. č. st. 2211 ve větší vzdálenosti než 2 m, proto nebyl vyžadován

souhlas vlastníka tohoto pozemku. Oplocení nebrání přístupu na schodiště, vedoucí k objektu žalobce.

Zúčastněná osoba ve vyjádření ze dne 24. 7. 2017 setrvala na dosavadním procesním stanovisku, poukázala na to, že na základě předběžného opatření Okresního soudu ve Frýdku-Místku č. j. 42 C 189/2017-22 ze dne 24. 7. 2017 strpěla výjezd rolby z garáže žalobce.

Žalobce se v replice ze dne 9. 8. 2017 vyjádřil k širším soukromoprávním aspektům celé záležitosti.

Žalobce se kromě žalobního žádání domáhal i vydání předběžného opatření, umožňujícího přístup žalobce do výše zmíněné garáže; návrh na předběžné opatření byl podepsaným soudem usnesením č. j. 22 A 117/2017-38 ze dne 10. 8. 2017 zamítnut.

U jednání dne 30. 8. 2017 žalobce zdůraznil rozpor s § 96 odst. 3 StZ a poukázal na to, že stavba omezuje volný přístup do krajiny, kdy sjezdovka sloužila jako spojnice Morávky a vrcholu Travného. Žalovaný zopakoval svou dosavadní argumentaci a uvedl, že předmětná lokalita je v územním plánu vedena jako zastavitelná plocha. Přístup na pozemek žalobce je zajištěn schodištěm a tento pozemek nedisponuje souhlasem s připojením na pozemní komunikace. Co do prostupnosti krajiny odkázal na souhlasné stanovisko SCHKO. Uvedl, že ani krajský úřad v rámci stavebního dozoru neshledal pochybení žalovaného.

Krajský soud posoudil namítaný nezákonný zásah na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s . ř. s.“).

Z předloženého spisového materiálu bylo zjištěno, že žalovanému byla dne 10. 5. 2017 doručena žádost zúčastněné osoby o územní souhlas pro záměr oplocení pozemku parc. č. 3683/38 od pozemku parc. č. 3683/20; plot měl být z drátěných panelů jedlově zelené barvy o rozměrech 180x250 cm se zabetonovanými sloupky a měl být umístěn ve dvou úsecích cca po 10 m před a za betonovou opěrnou zídou. K žádosti byl připojen zákres umístění plotu ve snímku katastrální mapy a také k ní bylo připojeno souhlasné závazné stanovisko SCHKO Beskydy ze dne 27. 4. 2017, která neshledala negativní vliv stavby krajinný ráz, chráněné typy přírodních stanovišť a živočišných a rostlinných druhů. Dále bylo dodáno souhlasné vyjádření Lesů ČR, s. p. jakožto vlastníka sousedního pozemku parc. č. 3683/38 ze dne 29. 5. 2017. Dne 22. 6. 2017 vydal žalovaný výše specifikovaný územní souhlas. V něm popsal předmětnou stavbu, uvedl její funkci, spočívající v oddělení plochy sjezdovky od pozemní komunikace a konstatoval soulad s územním plánem žalobce a StZ a uvedl, že záměr poměry v území podstatně nemění, ani nevyžaduje nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.

Z Územního plánu žalobce, dostupného na jeho webových stránkách, soud zjistil, že předmětný pozemek, na němž se nachází stavba plotu, je zahrnut do ploch „OS – občanské vybavení – tělovýchovná a sportovní zařízení“, což jsou dle bodu I.A.f.1.1.3 plochy zastavěné a zastavitelné.

Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 86/2010-76 ze dne 18. 9. 2012, publ. pod č. 2725/2013 Sb. r. NSS, souhlasy vydávané dle StZ, zejména dle § 96, § 106, § 122 a § 127, které stavební úřad výslovně či mlčky činí k ohlášení či oznámení, jsou jinými úkony dle části čtvrté správního řádu z roku 2004. Tyto souhlasy nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s.; soudní ochrana práv třetích osob je zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 s. ř. s.

Podle § 96 odst. 1 věty první StZ místo územního rozhodnutí stavební úřad vydá územní souhlas, pokud je záměr v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše, poměry v území se podstatně nemění a záměr nevyžaduje nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu.

Podle § 96 odst. 2 písm. a) StZ územní souhlas postačí v případech stavebních záměrů uvedených v § 103 StZ.

Podle § 96 odst. 3 písm. c) StZ k žádosti žadatel připojí stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.

Podle § 96 odst. 3 písm. d) StZ k žádosti žadatel připojí souhlasy osob, které mají vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům nebo stavbám na nich a tyto pozemky mají společnou hranici s pozemkem, na kterém má být záměr uskutečněn; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m.

V § 103 odst. 1 písm. e) bod 14 je uveden záměr stavby oplocení.

Pokud se týče žalobní námitky, že stavba plotu omezuje žalobce v přístupu do jeho garáže, pak k tomu soud uvádí, že v řízení nebyla tvrzena ani prokázána existence sjezdu ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ani existence soukromoprávní služebnosti, která by byla se záměrem neslučitelná. Problematika přístupu k nemovitostem bez napojení na veřejné komunikace je řešena předpisy práva občanského. Nejedná se proto o skutečnost, kterou by byl žalovaný při vydávání územního souhlasu povinen řešit.

Za nedůvodnou má soud námitku, že bylo třeba vyžádat souhlas žalobce, jakožto vlastníka sousedního pozemku. Předmětné oplocení je od jeho pozemku vzdáleno více než 2 metry, a proto na něj dopadá výluka uvedená v § 96 odst. 3 písm. d) StZ v části věty za posledním středníkem. Soud rovněž nemá za to, že by bylo povinností žalovaného zdůvodňovat, proč tento souhlas není potřebný, neboť v územním souhlasu není třeba (ani to není možné) uvádět všechny negativní skutečnosti, mající vliv na vydaný souhlas, ale postačí uvedení pozitivních skutečností, dokládajících splnění zákonných požadavků. Tím je implicitně vyjádřeno, že ostatní skutečnosti stavební úřad nepovažuje za rozhodné pro danou věc.

Zjevně nedůvodná je i námitka, že nebylo vyžádáno stanovisko Lesů ČR, s. p., jakožto vlastníka veřejné dopravní infrastruktury k možnosti a způsobu napojení předmětné stavby, neboť oplocení se z povahy věci na dopravní infrastrukturu nenapojuje. Stanovisko Lesů ČR, s. p., jakožto vlastníka sousedního pozemků pak doloženo bylo.

Pokud se týče námitky, že výstavbou oplocení došlo k podstatné změně poměrů v území proto, že došlo k zamezení přístupu do žalobcovy garáže, resp. k zamezení možnosti veřejnosti užívat sjezdovku k výstupu na vrchol Travného, pak v uvedených skutečnostech soud rozpor se zákonem nespatřuje. Zdůrazňuje, že změna poměrů, která by bránila vydání územního souhlasu, musí být podstatná, což již s ohledem na minimální prostorové nároky povolované stavby je prakticky vyloučeno. Dopad na dosavadní užívání pozemku bez právního důvodu nemůže představovat změnu poměrů v území, relevantní pro rozhodování stavebního úřadu.

Zcela nedůvodná je námitka rozporu s územním plánem žalobce, neboť naopak je provedeným dokazováním zcela najisto postaveno, že předmětné oplocení se nachází v zastavitelném území žalobce, a je tedy s územním plánem v souladu. Pokud žalobce u jednání poukazoval na to, že předmětný pozemek je mimo plochu nyní zastavěného území obce, pak poukaz na tuto skutečnost nemá právní význam, neboť StZ spojuje možnost vydání územního souhlasu jak s územím již zastavěným, tak územím, vymezeným v územním plánu jako zastavitelné. Právě v posléze jmenovaném území se předmětný pozemek se stavbou oplocení nachází.

Soud proto žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. pro nedůvodnost zamítl.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Náhrada nákladů řízení zúčastněné osobě nebyla přiznána zúčastněné osobě dle § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud neshledal existenci tam uvedených mimořádných okolností, které by přiznání nákladů řízení odůvodňovaly.

Žalobce byl povinen k úhradě osudných poplatků za žalobu a za návrh na vydání předběžného opatření v celkové výši 3 000 Kč. Protože však na soudních poplatcích uhradil v kolcích částku 6 000 Kč. Proto soud rozhodl dle § 10 odst. 1 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích o vrácení přeplatku ve výši 3 000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Krajský soud v Ostravě
dne 30. srpna 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu